

☐ ☐ ☐ *Nə zaman başın dara düşürsən, Allah de!*

☐ ☐ ☐ *Nə zaman çıxılmaz bir yola girdinsən, Allah de!*

☐ ☐ ☐ *Nə zaman könlün daraldısa, Allah de!*

☐ ☐ ☐ *Nə zaman kədərləndinsən, Allah de!*

☐ ☐ ☐ "Allah" hər dərdin dərmanı. Hər çətinliyin sonunda rahatlıq. Hər kədərdən sonra sevinc.

☐ ☐ ☐ Allah- hər hərfi ayrı bir mənə, hər hecası bütün dərdlərə dəvadır.

☐ ☐ ☐ Allah- varlığın, yoxluğun sahibidir. İmkanın, imkansızlığın malikidir. Nöqtənin, vergülün, zərrənin, kürrənin, makronun və mikronun sahibidir. Sahibi Allah olanın başqa sahibə nə ehtiyacı var ki!

☐ ☐ ☐ Allah- İsmi-Əzəmdir. Uluhiyyətə məxsus sifətlərin hamısını özündə cəm edəndir. Bir an belə yoxluğunu fərz etmək qeyri-mümkün varlıq deməkdir. Allah zatının əsmasının sərlövhəsi. Allah, ən uca addır.

☐ ☐ ☐ *Bir kəz Allah desən eşq ilə lisan*

☐ ☐ ☐ *Tökülür cümlə günah misli-xəzan*

□ □ □ Qəlblər Allahın adı ilə dirilir. Gözlərə nur gəlir, bir kərə məhəbbətlə dil Allah desə. Varlıq aləmi, yoxluq aləmi daima Allah deyir. Bax ətrafına! Allah deməyən bir şey varmı? Bax ətrafına, cansız bir şey varmı? Dağlar, daşlar, ağaclar, buludlar Allah deyir. Can suyu verir hər nəfəsdə Allah demək varlığa. Torpağın altında cücərən toxumlar, budaqlara gedən su, qayaları çatladan köklər daima Allah deyir.

□ □ □ Allah deyir səslər, nəfəs sayısı qədər yol var. Hər yol Allaha gəlib çıxır. Hər baxış, hər duruş...

**

□ □ □ İnsan unudan, üsyan edən varlıqdır. Hər şey Allah dediyi halda, insan Allahı necə unudur!

□ □ □ "Allaha sahibsənsə, nədən məhrumsan, Allahdan məhrumsansa, nəyə sahibsən!"

□ □ □ **Ey insan!**

□ □ □ Sən yaradılmışların ən gözəli, əşrəfi-məxluqusan. Rəbbini tanımaq və Ona qul olmaq şərəfinə layiq varlıq sənənsən. Həzrət Adəmdən bəri varlıq aləmində hər şey sənün üçün yaradıldı. Sən Rəbbinin sevdiyi nemətlər bəxş etdiyi Həzrət insansan.

□ □ □ **Ey insan!**

□ □ □ Kainatda düşünən, təfəkkür edən, zikr edən tək varlıq sənənsən.

□ □ □ Sənə, mənə verən imandır.

İmanına ləzzət qatan ehsandır.

Allah səni addım-addım yanına çağırır.

Allah sonsuz aləmdə bir dünya, bu dünyada insan deyilən ayrı bir kəlam yaratdı. Onda o sənən.

Allah qüdrəti sonsuz, hikməti sonsuz, mərhəməti sonsuz, neməti sonsuzdur.

Ey insan!

Həmdinlə, şükrünlə Onun adını dərk etməli, Onun adına yaşamalısən və Onun məhəbbəti üçün yanmalısən.

"Məni xatırlayın ki, Mən də sizi yada salım!" (Bəqərə, 152) buyurur Allah. Başqa bir ayədə: **"Ey iman gətirənlər! Allahı çox zikr edin!"** (Əhzab, 41) buyurur.

Ey insan!

Allah sənə Özünü zikr etməyə görə qəlb verdi ki, Onun sevgisindən başqa sevgilərin ora girməyəcək, Onun adından başqalarının adını xatırlamayacaq. Allah sənə özünün bir nəzərgahı ola biləcək bir qəlb verdi. Qəlb insanın haldan-hala özü necədirsə, insanı da elə edən tək yerdir. Qəlb mərzələrin olduğu, nifrətin, kinin, həsədin yuva saldığı həssas bir nöqtədir.

**

Allah insanların istiqamət üzrə olmaları üçün aralarından seçib göndərdiyi elçilər vəfizələndirmişdir. Peyğəmbərlər bəşəriyyətin mənəvi öndərləridir. Peyğəmbərlərin vəzifəsi insanları Allahın birliyinə və özlərinin də Onun nəbisi peyğəmbəri olduğuna dəvət etməkdir. Bu dəvət Həzrət Adəmdən Peyğəmbərimiz Həzrət Muhəmmədə (s.ə.s) qədər davam etmiş, sonra da Onun buraxdığı Quran və Sünne vasitəsilə davam edəcəkdir.

İslam, İman və Ehsan məfhumları möminlik dərəcəsinə meydana gətirən üç əsas xüsusdur. İnsanın Rəbbi dərğahında mötəbər olması, İslam dairəsinə içərisinə girməsi ilə başlayır. Bu, kəlmeyi-tövhiiddə ifadə edilən " **La ilah illə Allah, Muhəmməddun Rasullullah** " ilə olur. İmam deryasına girmək üçün təslimiyyətin ifadəsi olan bu cümlə şərt qoşulur. Allahdan başqa ilah olmadığına Həzrət Muhəmməd Peyğəmbərimizin Onun Rəsulu olduğuna iman gətirir və bundan sonra Rəbbinin hər cür əmrinə təslim olur insan. İnsan ağılı və məntiqi ilə açıqlaya bildiyi xüsusları qəbul etməkdə bir problem yaşamır. Ancaq iman məsələləri olan mövzulara gəlincə, əgər onları da ağıl ilə izah etməyə çalışırsa, o zaman dərk etdiyi şeyləri qəbul edir, edə bilmədiyini isə rədd edir. Onda iman burada lazım olur insana.

Bir kəz Allah desə eşqi ilə lisan

Tökülür cümlə gühan misli-xəzan.

Ey insan!

Qəlbinlə Allah de! Könlünlə Allah de! Dilinlə Allah de! Fikrinlə Allah de! Əməlinlə Allah de!

Gəl yan, Rəbbinin atəşi-eşqi üçün. Yandıqca yan və qansın qəlbinin susuz çölləri. Gəlin bir yerdə kaş ki demədən Allah deyək...